

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez pocztą: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacje są wolne od opłaty pocztowej.

Cześć urzędowa.

(Ofiary dobroczynne.)

Na wsparcie dotkniętych powodzią mieszkańców obwodu przemyskiego przesłał rz. kat. konsystorz biskupi w Krakowie kwotę 2 zlr. 26 c. zebraną w kościele OO. Bernardynów w Krakowie, a urząd powiatowy w Busku kwotę 18 zlr. 53 c. w. a., zebraną w drodze składki nadesłał naczelnikowi obwodu przemyskiego.

Według doniesienia Czortkowskiej c. k. władzy obwodowej z 16. b. m. wybuchła zaraza na bydło w zakładach kontumacyjnych w Husiatynie i Kozaczówce. Przepisane na takie wypadki środki ostrożności zostały natychmiast zarządzone.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 21. października 1864.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Rozporządzenie c. k. ministerstwa finansów z 14. października 1864, zawarte w XXXVII. zeszycie D. U. P. N. 83 z dnia 22. października 1864,

względem zaprowadzenia znaczków stemplowych na 15 zlr., 7 zlr., 2 zlr. 50 c., 90 c., 36 c. i 3 c.; ważne dla całego państwa.

Dla usunięcia niedogodności, że przy niektórych pozycjach taryfy stemplowej potrzeba używać więcej jak dwóch znaczków uznano za stosowne zaprowadzić sześć nowych kategorii znaczków stemplowanych na 15 zlr., 7 zlr., 2 zlr. 50 c., 90 c., 36 c. i 3 c., które ułatwiają możność uiszczania wszystkich należności terazniejszej taryfy zapomocą znaczków stemplowych, z użyciem najwięcej dwóch znaczków.

Te nowe znaczki stemplowe będą znajdować się w handlu od drugiej połowy miesiąca grudnia 1864.

Dalszy wyrób niepotrzebnych na przyszłość znaczków stemplowych na 18 zlr., 16 zlr., 14 zlr., 8 zlr., 72 c., 30 c., 12 c. i 6 c., został wstrzymany.

Nie uznaje się za stosowne zarządzić poprzednio ściąganie znaczków pomienionych kategorii znajdujących się w ręku publiczności, ale posiadającym je wolno jest żądać wymiany tychże za znaczki innych klas stemplowych.

Plener m. p.

Wiedeń, 23. październ. Dnia wczorajszego wyszedł z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i został rozesłany XXXVII. zeszyt dziennika ustaw państwa.

Ten zeszyt zawiera:

Nr. 82. Rozporządzenie ministerstwa finansów z 8. października 1864, względem zniesienia zakazu wywozu i przewozu kos do Rosji — ważne we wszystkich krajach powszechnego terytorium celnego.

Nr. 83. Rozporządzenie ministerstwa finansów z 14. października 1864, względem zaprowadzenia marek stemplowych na 15 zlr., 7 zlr., 2 zlr. 50 c., na 90 c., 36 c. i 3 c. w. a. — ważne w całym państwie.

Nr. 84. Obwieszczenie ministerstwa finansów z 16. października 1864, względem połączenia friedlandzkiego powiatu urzędowego z powiatem reichenbergskim.

Nr. 85. Cesarski patent z 19. października 1864, zwołujący Radę państwa na dzień 12. listopada 1864 do Wiednia.

Cześć nieurzędowa.

Lwów, 25. października.

Pisano przed kilkoma dniami, że gabinet wiedeński wysłał do Berlina somacyę w kwestyi handlowej. Teraz donosi *Allg. Ztg.* z Berlina, że był to tylko telegram, którym rząd austriacki upraszał tylko Prusy o spieszna odpowiedź mianowicie co do artykułu 25. traktatu z lutego. Austria — powiada ten dziennik — ob staje przy zasadzie zjednoczenia celnego, uważając ją za kwestyę ugodną na przyszłość. Pruskie ministerstwo opiera się temu żądaniu, ale p. Bismarck przyjął na siebie w tym względzie zobowiązania, które kaza się spodziewać, że za powrotem tego dyplomaty skłoni się Król do uznania zasady zjednoczenia celnego i handlowego.

Półurzędowy berliński korespondent Gazety powszechnej zapewnia, że przesłane jednemu z dzienników wiedeńskich wiadomości z Berlina o pośrednictwie Prus w sprawie włoskiej między Francją i Austrią, jak również o mniemanych raportach hrabiego Goltz w tej mierze są zupełnie bezzasadne. „Ponieważ te wiadomości — tak pisze rzeczony korespondent — mogą nie tylko politykę naszego rządu postawić w fałszywym świetle, ale także w dziennikarstwie austriackim wywołać mylnie zdanie o postawie naszego gabinetu,

przeto uważamy za rzecz konieczną przedstawić te twierdzenia we właściwej ich wartości. Wiadomo jest w kołach dyplomatycznych, że gabinet wiedeński nie oświadczył się jeszcze wcale względem konwencji z 15. września, a tem samem nie podał żadnego punktu oparcia do pośrednictwa. Także rząd papieżki nie zmienił dotąd jeszcze swojej wyczekującej postawy, i przeto również nie nastreczył rządowi pruskiemu sposobności do ofiarowania usług pośredniczących. Jak wiadomo, twierdzono zaraz po ogłoszeniu osnowy konwencji, jakoby te umowy przedkładano poprzednio gabinetowi berlińskiemu do wiadomości i ocenienia, i powyższe podanie jest tylko dalszym rozwojem systemu obalamucania opinii publicznej w Austrii co do polityki rządu pruskiego.“

Independance belge z 20go b. m. dowiaduje się, że p. Dronin de Lhuys miał w rozmowie z kawalerem Nigrą wyrazić mu niezadowolone swoje z wykładu, jaki znajduje konwencya we Włoszech, dodając, że Francya nie dopuści nigdy, ażeby Włochy miały naruszyć traktat, lub wyprowadzać z niego następstwa, któreby sprzeciwiały się zasadzie jego.

W Turynie przystąpiono rzeczywiście do redukcji armii. Okólnik ministra wojny nakazuje, ażeby ci żołnierze z pierwszej kategorii klasy r. 1838 (pobór z r. 1859), którzy ukończyli już pierwszy peryod swojej służby, od 1. listopada r. b. otrzymali nieograniczony urlop. To rozporządzenie ma być przeprowadzone bez różnicy we wszystkich korpusach armii. Równocześnie ma być także zaciągowym z Parmy i Piacenzy z r. 1859, którzy zaciągnięci zostali namocy dekretu dyktatorskiego z 22. września 1859, udzielony urlop na czas nieograniczony. W obec tego urzędowego dokumentu odbija jednak dziwnie oświadczenie dziennika *Italia militare*, że to puszczanie na urlop jest tylko środkiem finansowym i nieoznacza wcale rozbrojenia.

Angielski dziennik *Daily News* i *Morning-Post* zbijają pogłoskę, jakoby mocarstwa opiekuńcze miały zamiar interweniować w Grecji. *Daily News* zaprzecza nadto wiadomości, jakoby Lord John Russell wystąpił miał notę do Aten.

W Genewie przyszło temi dniami znnowu do krwawych excesów i tą razą byli niepodlegli stroną zaczepną. Wieczorem tego dnia, kiedy odbywały się wybory i wszystko skończyło się dość spokojnie, przeciągał przez miasto orszak w liczbie 150—160 ludzi, złożony z obywateli radykalnej gminy Bernez z sztandarem federacyjnym na czele. Niepodlegli chcieli przeszkodzić temu pochodowi i przyszło od słów do razów. Niepodlegli wydarli chorągiew, rzucili ją na ziemię i deptali nogami, poczem naturalnie nastąpiła powszechna bójka. Przy głosowaniu, w którym brało udział do 11.000 głosujących, odniósł zwycięstwo nieznaczna większość kandydat niepodległych Charles Friedrich.

Pocztą zamorską nadeszły wiadomości z Kalkuty do 22go, a z Singapur do 19. września. Z Batawii donoszą, że załoga twierdzy Sintong odparła oblegających. Dwóch dziennikarzy wygnano z kraju za artykuły buntownicze. Depesza telegraficzna z Hongkongu z 10. września donosi, że szesnaście francuzkich, angielskich i holenderskich okrętów wyruszyło przeciw księciu Nagato, ponieważ Taikun wzbraniał się ratyfikować zawartą w Paryżu stypulacyę względem otwarcia gościńca z Simonosaki. — Załoga Tajpingów z Hutochan cofnęła się do prowincyi Kiangsi.

Monarchia Austriacka

Wiedeń, 23. października. (*Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.*) Arcyksiążę Ludwik przybył tu wczoraj.

Jego c. Wysokość Arcyksiążę Leopold przybył z Berlina do Wrocławia d. 21. b. m. o godzinie 6. minucie 36 zrana, a o godzinie 6. minucie 50 puścił się pociągiem w dalszą podróż do Wiednia. W dworcu kolei centralnej przyjmowali Jego c. Wysokość komenderujący generał porucznik Othegraven i prezydent policyi br. Ende.

Na posiedzeniu związkowem z 20. października oznajmiła Austria urzędowanie mianowanie ful. *Neipperga* komendantem Moguncyi. — Namiestnik Galicyi hrabia *Mensdorff-Pouilly* przybył tu przedwczoraj, a węgierski namiestnik hrabia *Palfy* spodziewany jest dzisiaj. — Namiestnik hrabia *Chorinsky* powróci 29. b. m. z swojej podróży inspekcyjnej.

(*Przerwa w postępie konferencji pokojowych.*) Zapewniają powszechnie, iż przerwa, jaka nastąpiła w postępie konferencji pokojowych, nie pochodzi wcale z niezgody jakiejś co do zasad i głównych momentów. Ze strony Austrii i Danii nie było żadnej przeszkody do zawarcia pokoju, w ostatnim dopiero czasie pełnomocnik pruski, p. Balan, uznał potrzebę zażądania instrukcyi i to w kwestyi czysto rachunkowej. Idzie więc o to, czyli odpowiedź z Berlina nie zostanie odłożona aż do powrotu p. Bismarka, w którym to razie nastąpiłaby istotna zwłoka w zawarciu pokoju.

(Zniesienie zakazu wywozu i przewozu kos do Rosyi.) Rozporządzeniem ministerstwa finansów z 11. lutego 1863 ogłoszony zakaz wywozu i przewozu kos przez granicę Galicji i Bukowiny do Rosyi i Królestwa Polskiego, które dalszem rozporządzeniem ministerstwa finansów z 18. kwietnia 1863 ograniczono na granicę Królestwa Polskiego, zostało całkowicie zniesione.

To postanowienie wchodzi w moc obowiązująca od dnia, w którym będzie ogłoszone urzędem celnym.

Anglia.

Londyn, 19. października. (Wystawa. — Zajścia w Staffordshire.) Wystawa przemysłowa, którą przedwczoraj otworzył lord Russell nie ma jak pisać zład do *K. Z.* nic wspólnego z wielkimi wystawami jakie odbywały się tu, w Paryżu, lub gdzieindziej. Ekspozytorami byli tą razą wyłącznie rękodzielnicy, a to co dali na wystawę było przez nich samych bez żadnej pomocy zaprojektowane i zrobione. Jest to więc wystawa robotników w najściślejszem tego słowa znaczeniu. — Nadto nie było tu wymaganem aby każdy dawał wyroby swojego rzemiosła, owszem wezwano rękodzielników aby nadsyłali owoce tych prac swoich, które zajmują się w godzinach wolnych po za obrębem codziennego zatrudnienia. Wystawa przeto rozpada się na dwa odrębne działy. W pierwszym rzemieślnicy występują jako ludzie fachowi w drugim zaś jako amatorowie. Co do tego drugiego działu komitet wystawy pisze w swoim prospekcie: „Rękodzielnik rzadko kiedy nie zajmuje się w godzinach wolnych zatrudnieniem odmiennem od codziennego, kto przez cały dzień musi pracować z nateżeniem najchętniej w godzinach wolnych zajmuje się malowaniem i modelowaniem; kto zaś przy pracy musi przez cały dzień siedzieć na jednym miejscu obiera dla rozrywki zatrudnienie połączone z agitacją. Nadzwyczajną zrzeczność, jaką widzieć można w niektórych danych na wystawę przedmiotach, zachęci zapewne niejednego pracować w tym kierunku a tak główny cel przedsięwzięcia będzie osiągnięty.“ W niektórych z tych przedmiotów widać talent i wytrwałość. Bądź co bądź zajmującym było oglądać obrazy rodzajowe rzeźnika, akwarelle garbarza, roboty snycerskie barbierza, modele okrętów szewca i rzeźby bednarza.

W kopalniach węgla w Süd Staffordshire tysiące robotników oddają się nieczynności, żądając podwyższenia zapłaty, której właściciele dać im nie chcą czyli raczej nie mogą bez narazenia się na straty bo właściciele hut żelaznych usiłujący wytrzymać konkurencję z zagranicą nalegają o niższe ceny węgla i grożą, że jeżeli w Staffordshire ceny węgla nie zostaną niższe, będą go nabywać gdzieindziej. Do tego celu zaprojektowano już nowe koleje żelazne i pozawierano wielkie umowy. Robotnicy w kopalniach sądzą zawsze, że zdołają wyłudzić od właścicieli większą zapłatę, tymczasem nim sobie co innego obmyślą zagrożą przyszłość tak swoją jak i swoich chlebobawców. Co gorsza w Staffordshire robotnicy dopuścili się nawet gwałtów na tych z pomiędzy siebie, którzy przyszli do roboty. Jednemu z nich podpalono dom, innemu nasypano prochu do samowaru, który wylatując w powietrze poranił jego żonę i dziecko. Wdanie się policyi nie zdoła zapobiedz takim wybrykom, zamiast kar bowiem potrzeba tu więcej oświaty, ukształcenia, a pod tym względem robotnik angielski stoi jeszcze bardzo nisko i znacznie niżej jak niemiecki.

Francya.

Paryż, 20. paźdź. (Przejazd Cesarza rosyjskiego i Cesarzowej przez Lugdun. — Różne wiadomości.) Cesarz rosyjski i Cesarzowa odjechali dziś rano z Lugdunu do Nicei; co zaś dotyczy wizyty Cesarza Napoleona, nie jeszcze pod tym względem nie postanowiono. Mówią, iż Cesarz w poniedziałek do Nicei pojedzie, urzędownie nie jednak o tem nie wiedzą. Odwiedziny Cesarza rosyjskiego uważają za wypadek wielkiego znaczenia, Rosyanie w Paryżu bawiący wielką do tego przywiązują wagę. Z drugiej zaś strony zasługuje na wspomnienie, iż książę Górczakow ani do Paryża ani do Nicei nie przybędzie, lecz z Szwajcaryi wprost do Petersburga powróci. Ze strony francuskiej używają wszystkich środków, ażeby Cesarzowi rosyjskiemu pobyt we Francji uprzyjemnić. W Lugdunie użyte były wielkie środki ostrożności, ponieważ miasto to znane jest jako Polakom bardzo sprzyjające. Hr. Bacciocchi ofiarował Cesarzowej zamek swój w Ajaccio, na przypadek gdyby Korsykę zwiedzić chciała. Wszędzie okazują największą uprzejmość dla Rosyan. Trudno przewidzieć, czyli sprawdzą się przepowiednie, iż zjazd dwóch Cesarzów takie same będzie miał znaczenie, jak zjazdy w Kissyndze i w Karlsbadzie. — Margrabia Pepoli przejeżdżając przez Szwajcaryę, miał konferencję w Lozannie z księciem Górczakowem. W Darmsztadzie pożegnał on się z Cesarzem rosyjskim, jako były poseł piemoncki w Petersburgu. Miał przytem zapowiedzieć odwiedzić Króla Wiktora Emanuela w Nicei, Cesarz rosyjski zaś powinszować mu miał zawartą z Francją konwencyi. Wszystko to są jednak tylko pogłoski, gdyż o misji margrabiego Pepoli nic pewnego nie transpiruje.

La France ciągle jeszcze polemizuje z *Journal des Debats*, i z innymi dziennikami o znaczenie i doniosłość konwencyi z dnia 15. września. Dowodzi ciągle, iż konwencya jedynie ma na celu pogodzenie Papieża z Włochami i ubezpieczenie świeckiej jego władzy. „Nie igra się“ mówi *La France* „z honorem wielkiego kraju jak Francya.“ Artykuł *Journal des Debats* dowodzi, iż

ściśle jest związek między prawami Włoch do Rzymu a rewolucya. Żądanie Rzymu jest wzywaniem Rzymian do buntu, jest agitacya nieustająca. Mogłoby papieństwo przeżyć próbę tego rodzaju? Co do konwencyi jedynie tylko zachodzi pytanie: czy Włochy chcą się zrzec Rzymu lub nie? W tem jest cała konwencya. Z tego powodu rozprawy w włoskim parlamencie wielkie mieć będą znaczenie. Żądamy tylko, żeby się oświadczoneo kategorycznie w ten lub ów sposób. Jeżeli w Turynie tak myślą jak w biurach *Journal des Debats*, to niechaj to jawnie wypowiedzą.

(*Stan rzeczy w Algierji.*) *Times* pisze: Rzeczą jest dowiedziona, że jakkolwiek zdobycie Algierji w zupełności dokonaniem zostało, jednakże w ustaleniu stanu rzeczy w tej posiadłości francuskiej mało dotąd uczyniono postępu. W stołecznem mieście widzieć można cywilizacyę francuską obok nieporuszonego orientalizmu, a jednak pierwsza mało dotąd wywarła wpływu na przekształcenie drugiego. Francuska architektura, płody zbytkowe Francji, na każdym kroku tam spotkać można; kraj ten połączony jest z Francją, regularna komunikacya statków parowych jako też linia telegraficzna. a duch francuskiej organizacyi całą prowincyę ogarnął. Jednakże Arab zostaje niezmienny i jak się zdaje zmienić się nie daje. Kabylowie są ludem lubiącym przemysł i rękodzieła, lecz Arab tak samo jest leniwy, koczujący, do religijnego fanatyzmu skłonny dzisiaj, jak był za najdawniejszych czasów. Nie ma wątpliwości, że wybuch powstania w Tunisie skąd takowe przeszło do Algierji, jakkolwiek na pozór przez nowe opodatkowanie wywołany, przypisany być winien właściwie fanatyzmowi religijnemu. Niepewny stan rzeczy, jaki się czuć daje w Maroko, i od czasu do czasu grozi wznowieniem wojny pomiędzy tem państwem i Hiszpanią, również temu powodowi przypisać należy. Wszystkie te niespokojności zdają się zostawać w ścisłym związku z ruchami w Syrii i jakaś tajemna nieznaną siłą usiłuje odżywiać stary duch muzułmański po wielkiej części kuli ziemskiej. Niezmierne usiłowania Francji by przytłumić powstanie, które dotychczas bezskutecznymi pozostały, dowodzą ważności takowego. Możność wyprawienia wojsk w żądanej sile, na każde wezwanie, z portów Tulonu i Marsylii do brzegów Afryki, daje administracyi francuskiej ogromną przewagę, w porównaniu z środkami działania, jakie Anglia w swych posiadłościach indyjskich posiada, a że Francya w pełni z takowej korzysta, rzeczą jest niewątpliwą; jeden batalion po drugim rusza do Afryki, gdzie coraz większe koncentrują się siły. Na nieszczęście powstanie wybuchło na wiosnę i miało czas rozwijać swe siły w ciągu lata, kiedy z powodu wielkich upałów działania wojenne były niemożliwe, tak, że obecnie nowy gubernator ma do czynienia z konfederacyą silnie uorganizowaną wzdłuż południowej i wschodniej granicy tej prowincji. Rzeczą jest niewątpliwą, że stłumienie takowej może być tylko kwestyą czasu. Naród wojowniczy, który dwieście milionów funtów sterl. i 30 lat na zawojowanie tego kraju poświęcił, który cent takowy nie tylko z powodu przyrodzonych bogactw jakie posiada, ale nadto jako szkołę wojenną dla swoich oficerów, wytrwa do końca w dziele raz przedsięwziętem. Obecna wojna głównie uważaną być może za przestrożę dla Francji, że zadanie jej w tym kraju bynajmniej nie jest ukończonym. Nauka, jaką Anglia odebrała w Nowej Zelandyi, powtarza się dla Francji w Algierji. Porządek musi poprzedzać wolność. Tymczasem Cesarz Napoleon konstytucyjne swe plany względem tego kraju na czas jakiś zawiesić musi; za podobnym przykładem pójdzie zapewne i Hiszpania w swych posiadłościach marokańskich.

Włochy.

(*O redukcji armii piemonckiej.*) O zamierzonej redukcji armii piemonckiej pisze *Gazeta Tryestyńska* co następuje:

Gdy bandytostwo i stosunki polityczne nie pozwalają redukcję wojsk w południowych prowincjach włoskich konsystujących, przeto redukcya rozciągnie się tylko do wojsk stojących w średnich i północnych Włoszech. W tych zaś stoi w ogóle 54 pułków piechoty, 4 pułki grenadyerów i 6 pułków bersalierów. W tych 64 pułkach, które prócz rezerwy (depot) 256 liczą batalionów, kompanie zmniejszone będą każda o 35 ludzi, co w ogóle wyniesie do 53.000 ludzi. Ze zaś prócz tego kilka rezerw mają być zwinione, artylerya zaś i jazda także ma być zmniejszona, przeto cała redukcya dojdzie do 68 lub 70.000 ludzi. Kadry nie będą naruszone, i zmniejszenie armii nastąpi przez rozpuszczenie na urlop prostych żołnierzy, tak, iż pułki w najkrótszym czasie znów skompletowane być mogą. W relacyi i projekcie ministra wojny zapowiedziano, iż jak tylko położenie rzeczy w południowych prowincjach się polepszy, i tam redukcya armii o 30.000 ludzi nastąpi. Redukcya nastąpić ma w pierwszych dniach przyszłego miesiąca, a to w ten sposób, iż z czterech korpusów armii 2gi i 3ci o 20.000 ludzi, 1szy zaś i 4ty tylko o 15.000 każdy zmniejszony będzie.

Rosya.

(*Szczegóły pożarów w Symbirsku i Ekaterinosławie.*) Według ostatnich doniesień pożar w Symbirsku zniszczył 1156 budynków, a mianowicie 12 kościołów, 3 budynki gminne, klasztor Zbawiciela i 1113 budynków prywatnych. Galerye jarmarczne i wszystkie budy jarmarczne pożarem zniszczone zostały. W porcie pożar zniszczył przeszło 3000 sztuk budulec i ogromną masę innego drzewa. Sto tysięcy rubli, które Cesarz doręczył jenerał-lejtnantowi Wranglowi, rozdzielono między najbiedniejszych mieszkańców.

Ministerium spraw wewnętrznych przeznaczyło na ten cel 15.000 rubli. Prócz tego we wszystkich guberniach gubernatorowie rozpisali subskrybcye na pogorzalców. W gubernii Symbirskiej ciągle jeszcze zdarzają się pożary. Chociaż powszechnie jest mniemanie, iż ogień powstał z podpalania, to jednak najściślejsze dochodzenie nie zdołało wykryć winnych. Zaprowadzono po wszystkich wsiach warty chłopskie. Patrole kozackie przebiegają kraj cały, przetrzeszają lasy i wszystkie miejsca niedostępne. W tym celu przybyły cztery sotnie kozaków orenburskich a dwie sotnie astrachańskich. Prócz tego dodano władzom miejscowym oficerów i żołnierzy z wojska regularnego do pomocy, i spodziewać się można, iż energicznymi temi środkami jedna z najbogatych prowincyj uwolniona będzie od klęsk, które ją spotykają. Szkodę przez pożar w Ekaterinosławie zrzadzoną obliczają na 3,250.000 rubli srebrnych. W skutek śledztwa w tej gubernii aresztowano przeszło 100 indywidualów. Od tego czasu pożary ustały.

(Wystawa rolnicza w Moskwie.) Wystawa pędów rolniczych w Moskwie ściąga na siebie powszechną uwagę. Jest ona obrazem siły produkcyjnej całej Rosyi. Wszakże nie odpowiada ona oczekiwaniom, jakie miano o kulturze ogromnego państwa. Są jednak przedmioty, które na uznanie zasługują, na przykład bawełna, którą hodują w południowym Kaukazie, i której produkcya się podnosi. Wina krymskie, które znawcy bardzo chwala. Wełna, jedwab, maszyny rolnicze, które w znacznej ilości dowieziono itp. Odbył się zarazem kongres rolników rosyjskich, którzy się głównie zajmowali najżywotniejszymi kwestyami rolnictwa rosyjskiego. Mówiono o kwestyi robocizny, o zaprowadzeniu szkół rolniczych itp. Większa część obecnych oświadczyła się przeciw zaprowadzeniu akademij rolniczych, lecz za zaprowadzeniem niższych szkół rolniczych.

(Zmniejszenie armii kaukaskiej.) Armia kaukaska zmniejszona została o trzy czwarte części, które na granicę turecką do Besarabii zwrócone zostały. Czerkiesi, którzy do Turcyi emigrowali i na samej granicy osiedli, napadają często na rosyjskie posiadłości i popełniają różne gwałty. Z tego powodu wysłano komisję do zbadania istoty wypadków.

Kronika.

(Pożar.) Dnia 13. b. m. zniszczył pożar w Dniestrzyku dubowym w obwodzie samborskim dom gr. kat. plebana i szopę, a przytem zginęło w płomieniach 6 sztuk bydła rogatego. Przyczyna pożaru nie jest wiadoma.

(Nieszczęsne wypadki.) W Dziaziłowie w obwodzie żółkiewskim zginął przypadkowa śmiercią młodszy gumienny dworski Grzegorz Junik. W chwili gdy zakładał rzemień przy młocarni, pochwytiło go koło maszyny i uszkodziło tak mocno, że w godzinę potem zakończył życie.

W tym samym obwodzie w Lanerówce wydarzył się 7. b. m. drugi nieszczęsny wypadek. Brzoza Łukasz i Józef B. przewożąc się czółnem przez Bug z Kupeżego do Lanerówki wyrwali się na środku rzeki, i Łukasz wyratował się pływaniem a Józef utonął.

(Zamach morderczy.) Dnia 17. b. m. leśniczy Grzegorz S. w Miroszynie w obwodzie żółkiewskim postrzelił niebezpiecznie swojego sąsiada Jana B. za to, że żona tegoż posadziła go o zabicie i skradzenie prosięcia i znieważyla go z tego powodu. Winowajcę wzięto już pod śledztwo kryminalne.

(Transport powstańców.) Dnia 21. b. m. odszedł znowu ze Lwowa pociągami wieczornym transport 7 powstańców przeznaczonych częścią do internowania, częścią do odstawienia na miejsce urodzenia lub za granicę państwa.

(Kolej żelazna w Besarabii.) Piszą z Kiszyniowa: Ukazuje się nadzieja, że będziemy mieli kolej żelazną nie tylko od Odesy do Kiszyniowa, ale i od Kiszyniowa do granicy austriackiej, gdzie połączy się z przyszlą koleją czerniowiecką. W tych dniach spodziewają się przybycia do robienia badań inżynierów angielskiej kompanji, która bierze na siebie zbudowanie północnej kolei besarabskiej i która, jak powiadają, już zawarła z kim należyte pierwotne umowy w tej sprawie; władza miejscowa wydała stosowne rozporządzenia co do udzielenia wszelkiej możliwej pomocy wspomnianym inżynierom.

(Pożar w Moskwie.) Czytamy w „Lwoidalie ruskim“. W miesiącu marcu r. b. w czasie wynikłego w m. Moskwie o godzinie 3ej po północy pożaru, właściciel domu pan Walew, utracił dwóch synów, jednego w dzieciannym wieku, a drugiego 22 lat liczącego; takż los spotkał dwóch ich kolegów, młodzieńców Otto i Norowa, którzy tej nocy nocowali w ich pokoju. Z wyprowadzonego o tym wypadku śledztwa, pokazało się, że ogień prawie jednocześnie wybuchł w dolnym piętrze, na poddaszu i w przyległym zabudowaniu. Przybyła komenda pożarna zastała poddasze, na którym znajdowali się owi czterej młodzieńcy, już w płomieniu; dojsz do nich było niepodobna, i dopiero po przytlumieniu ognia znaleziono opalone ich ciała. Lokatarka tego domu, p. Sawelow, zajmująca mieszkanie dolnego piętra, utraciła wszystkie swe ruchomości, znaczną sumę pieniędzy i biżuterje, z których trzy bransoletki oddał jej potem własny jej sługaży Bazyli Grigorjew, twierdząc, że je znalazł w gruzach na pogorzeliisku. Okoliczność ta, że bransoletki, znalezione jakoby na pogorzeliisku, oddane zostały wcale nieuszkodzone i zupełnie czyste, oraz zeznania świadków, którzy widzieli Grigorjewa, w chwili wynikłego pożaru wchodzącego do pokoju, w którym znajdowały się owe biżuterje, że tenże wyszedł z palącego się domu całkiem ubrany, gdy wszyscy inni mieszkańcy zaledwo zdołali pochwycić jakieś ubranie okrycie, i inne poszlaki — zwróciły podejrzenie na Grigorjewa, który też uwięziono został. W więzieniu zwierzył się on jednemu z aresztantów, że był sprawcą pożaru i wskazał mu miejsce, gdzie są ukryte skradzione pieniądze i biżuterje. Tym sposobem takowe wynaleziono zostały. Pomimo to wszakże Grigorjew do niczego się nie przyznawał, i tego dnia, którego miał być kon-

frontowany, znaleziony został w numerze więziennym bez życia, powiesił się na krajece od swojej koldry wełnianej. Zostawił on kartkę pisaną krwią z nadciętego palca, w której oskarża własną żonę, że go podmówiła do zbrodni, za którą się ukarał. W skutku czego taż była aresztowana i indagowana; lecz gdy śledztwo nie wykryło żadnych przeciwko niej poszlak, owszem sprawdziło najlepszą jej konduite, więc puszczoną została na wolność.

(Uczta w izr. sądym dniu w Paryżu.) W tak zwanym sądym dniu w Paryżu Rothschild zaprasza do siebie na ucztę wszystkich oficerów religii izraelskiej, których spotka w synagodze, i liczba tych gości wraz z innymi zaproszonymi bywa zwykle bardzo znaczna. Tego roku samych oficerów było 160.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Sanoz. 24. października. Na naszym dzisiejszym targu były następujące ceny przeciętne zboża i innych artykułów: męcz pszenicy (81 H) 2 zł. 68 c.; żyta (77 H) 1 zł. 55 c.; jęczmienia — —; owsa (44 H) 1 zł. 5 c.; hreczki 1 zł. 64 c.; ziemniaków 1 zł. 38 c.; cetnar siana 1 zł. 44 c., okłotów 65 c.; sąg drzewa bukowego 14 zł. 3 c., sosnowego 9 zł. 77 c.

Sanoz. 21go października. W I. połowie b. m. były na targach w obwodzie sanoekim następujące ceny przeciętne zboża i innych artykułów:

	Miejsce targu:											
	Sanoz		Dobromil		Dukla		Lisko		Rumaków		Dyrów	
	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.
	walutą austriacką											
Męcz pszenicy	3	67	3	85	3	35	3	20	3	80	3	40
„ żyta	2	36	1	85	2	15	2	20	2	30	2	25
„ jęczmienia	1	88	1	70	2	.	2	5
„ owsa	1	30	.	.	1	5	1	20	1	20	1	45
„ hreczki
„ kukurudzy
„ ziemniaków	1	18	.	.	1	4	1	5
Cetnar siana	1	50	1	35	1	40	1	20	1	20	1	60
„ wełny
„ nasienia koniczu
Sąg drzewa twardego	4	70	.	.	5	.	5	.	7	.	5	70
„ „ miękkiego	3	.	4	10	3	20	2	50	5	.	3	95
Punt mięsa wołowego	.	12	.	12	.	10	.	11	.	12	.	11
Mas okowity	.	66	.	80	.	55	.	50	.	60	.	70

Ostatnia poczta.

Hamburg, 23. października. Z autentycznego raportu o rozprawach w zgromadzeniu stanów lauenburskich dowiadujemy się co następuje: Czternasta głosami przeciw czterem wyrazili baronowie i właściciele dóbr życzenie, ażeby z zastrzeżeniem samoistności kraju i konstytucyj przystąpić do układów względem przyłączenia (nie wcielenia) Księstwa do Prus. — Książę i Księżna Walii niewstępując do Hamburga udali się dziś na Lubekę, Lauenburg i Lehrte do Brunświku, a jutro spodziewani są w Bernburgu.

Bruxela, 23. października. *Indep. belge* dowodzi, że los Rzymu zawisł od roztropności jego mieszkańców; podług okoliczności może konwencya stać się wielkim dobrodziejstwem dla Włoch, a wielkim niebezpieczeństwem dla papieżstwa.

Paryż, 22. paźdz. Podług doniesienia dziennika *Temps* miało już przyjść do skutku zupełne porozumienie między Francją i Austryją względem załatwienia sprawy włoskiej. Na jutro zapowiadają półurzędową broszurę o konwencyi francuzko-włoskiej.

Paryż, 23. października. Nigra miał długą konferencyę z p. Drouin de Lhuys, z powodu której ma *Constitutionnel* przynieść artykuł, zalecający ścisłe wykonanie konwencyi. Książę Metternich nie powróci do Paryża przed 8. listopada. Kardynał Bonnehose ma powrócić wkrótce nie bardzo zadowolony swoją misją pośrednictwa. Jest to fakt, że ze strony Austrii poczyniono tu przygotowane kroki do rozpoczęcia układów celnych, i mają one rozpocząć się przed końcem listopada. — Nowa broszura, która przemawia wyraźnie za utrzymaniem spuścizny św. Piotra, sprawia tu wielkie wrażenie. — PP. Izak Perreire i Heeckeren jadą jutro do Madrytu, by układać się o nową pożyczkę.

Berlin, 22. października. W tutajszych dobrze zainformowanych kołach zaprzeczają twierdzeniu, jakoby Prusy odpowiedziały odmownie na ostatni wniosek Austrii względem rozpoczęcia układów, przewidzianych w artykule 7. traktatu z 28. czerwea; w ogóle nienastąpiła jeszcze żadna odpowiedź.

Kopenhaga, 20. paźdz. Nadzisiejszem posiedzeniu Volks-tingu został wniosek rządowy, ażeby redaktorowi dziennika *Dagbladet* wytoczono proces o zdradę stanu, odesłany do wydziału wszystkimi głosami przeciw trzem.

Berna, 21. paźdz. Szwajcarska rada federacyjna upoważniła swój departament handlowy i celny wejść w układy z państwami niemieckiego związku celnego celem zawarcia traktatu handlowego

